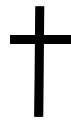

L É P C S Ó K

XVIII. évfolyam 1. 2. szám

2018. január 7.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

**A tartalomból: „Krisztus szeretete sürget minket”
Elutasított kegyelem
Mit gondol rólad Isten?
Bűnkatalógus (nem csak) nagybőjtre
Mit jelent „meghalni önmagadnak”?
Kétféle nagybőjt
Imádság keresztény erényekért**

Szentmise szándékok január hónapban

1. +Gazdag Istvánné Ágh Anna, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik	(8.00)
+Szikszai István 1. évf. +Szülei, és +Testvére	(11.00)
+Horváth György 5. évf. és +Szülei	(18.00)
2.	
3. +Rapavi József	
4.	
5. +Rapavi József	
6. +Varga János, neje +Berta Anna és összes +Hozzá tartozó	(8.00)
	(11.00)
+Szépvölgyi János és +felesége Teréz	(18.00)
7. +Berta Mihály, neje +Pecsenyiczki Teréz, +Szülők és összes +Hozzá tart.	(8.00)
	(11.00)
+Huszka István, a Huszka és a Baranyi család +tagjai	(18.00)
8. A Szűzanya tiszteletére	
9. 10.	
11. Hálából Jézus Szíve és a Szűzanya tiszteletére	
12.	
13. +László	
14. +Szikszai József, +József, +István fiai és összes +Hozzá tartozó	(8.00)
	(11.00)
+Konsai József és +Szabó Győző	(18.00)
15.	
16. +Fera István és +Anna leánya	
17. +Hitkó László és +Szülei	
18. +Varga József főesperes 7. évf.	
19. Hálából élő édesanya 80. születésnapján	
20. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
21. +Pócza János, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik	(8.00)
	(11.00)
+Jancsó Mihály és +Szülei	(18.00)
22.- 24.	
25. +Kertész István	
26. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálataért	
27. +Gulyás Erzsébet, és a Gulyás család +tagjai	
28. <i>Az egyházközség januárban +Hívei</i>	(8.00)
+Tőzsér Tivadar 1. évf. a Tőzsér és a Berkó család +tagjai / +Birinyi István, felesége	(11.00)
+Bawéth Erzsébet és összes +Hozzá tartozó	(18.00)
+Heik Mihály és neje +Gróf Mária és +Szüleik	(18.00)
29.- 31.	

**„Krisztus szeretete sürget minket”
2Kor 5,14**

Hogyan áll szemben, a keresztény ember hétköznapi az Istennel? Imádkozni kell vasárnap, de hétköznapi is. Szentmisét kell hallgatni az ünnepeken, de lehet hétköznapi is. Az ünnepnapokból sokkal kevesebb van, mint a hétköznapiokból, ezért kell minden hétköznapon is találkozoznunk Jézussal, az „Igével”, hogy azt érezhessük: Minden nap Ünnepnapi!

A templom és a hétköznapi közötti szakadékot kellene áthidalni, mert a mi kereszténységünk nem lehet *csak vasárnapi kereszténység*. Nem lehet olyan a mi hitünk és a mi vallásunk, mint amikor vasárnap tiszta ruhába bújtatjuk fáradt testünket. A hitre, a szeretetre, a megértésre és a türelemre hétfőtől szombatig is szükségünk van. Az Úr vágyakozik a velünk való kapcsolatra, keres és meghív bennünket. Nem elégszik meg azzal, hogy pusztán eleget tegyünk a vasárnapi kötelességeinknek. Egy hétben hat hétköznapi van és csak egy vasárnap. Aki csak vasárnapi keresztény, az a kereszténységnek csak egy heted részét éli meg. Ahogy a zsoltár mondja: „A te arcod fényében járni-kelni.” Járni-kelni akkor is, amikor nincsen ünnep. „Boldog a nép, amely hétköznapi is Isten arcának fényében jár.” Mi időnként lanyhák vagyunk, és csak kevés fáradságot vállalunk azért, hogy hétköznapi, - akár csak egyszer-kétszer (pl. csütörtökönként este, vagy szombaton) részt vegyünk a szentmisén és a szentségimádáson. Törekedjünk rá, hogy erősödjön Jézussal való kapcsolatunk a személyes talál-kozások által. Ő vágyik arra, hogy nemcsak lélekben, hanem a valóságban is egyesüljünk vele a gyakori szentáldozásban!

Jézus nem kér tőlünk lehetetlent! Annyit vállaljunk, amennyi munka, háztartás, gyerek, stb. mellett megvalósítható. Kérjük ehhez segítségét, hogy helyesen tudjuk beosztani az időnket, és biztosan érezzük, felismerjük, mely ügyünk nem tűr halasztást!

Így a hétköznapi szentmise és szentségimádás új értelmet ad életünknek, kegyelemmel és hittel ajándékozhat meg mindnyájunkat, viszonzva „erőfeszítésünket”. Bátran hozzunk mi is áldozatot!

Gondolkozzunk el azon, hányan hozzák meg a közösségünkben ezt az „áldozatot”, - mi lesz, ha pár év múlva a mai buzgó híveink már nem lesznek köztünk?! - Nem kerül hozzánk pap, mert kevés a szentmisére járó hívő? Nem lesz saját plébánia, legfeljebb oldallagosan látja el egy közelben szolgáló atya? (Pap és hívők hiányában már sok helyen most is csak igeliturgiát tartanak.)

Sok külföldi példát olvashattunk mostanában arról, hogy bezárultak a templomok. „Csak Németországban, 500 katolikus templom működését szüntették be az ezredforduló óta paphiány, pénzhiány vagy a helyi hívő közösség felmorzsolódása miatt. Az épületek többsége megmaradt, egy részüket eladták, és sok templomnak új funkciót talált az egyház. A megszüntetett templomok nagyjából egyharmadát, 140 épületet viszont le is bontottak.” – írta egy hírportál. (A Vatikán már 2009-ben nyilatkozatot adott ki az elhagyott templomokról.)

Sorolhatnánk az elrettentő történeteket, de nem ez cél, csak nem árt, ha figyelünk ezekre a szomorú világjelenségekre!

Amíg van „kreatív kisebbség”, addig van remény is! Nekünk hinnünk kell a kovász átalakító erejében. Isten munkáját kizárólag emberi erő és bölcsesség által nem tudjuk elvégezni, de Isten megújító kegyelme csodákra képes, amit imáinkkal esdhetünk ki.

Ezért kérjük Istentől az erőt, hogy egyéni és közösségi életünk erősödjön, gyarapodjon, egyházközségünk jövőjéért! Kérjük Istentől, ajándékozzon meg minket tisztánlátással, hogy fölismerjük a helyes utat, s azon rendíthetetlenül haladjunk!

„....hogya imádkoztok és könyörögtök valamiért, higgyétek, hogy megkapjátok, és akkor valóban teljesül a kérésetek.” (Mk 11,24)

A közelgő Eucharisztikus Kongresszusra való készüllet jegyében kérjük az Úr közbenjárását, hogy életünk középpontja valóban Jézus legyen, Ő legyen életünk, gondolkodásunk mércéje. Az Ő fénye melegítse mindazokat, akikhez küld minket az Úr.

Imahadjáratot hirdetünk, amellyel lelki háttérmunkára hívjuk a kedves Híveket az alábbi szerkesztett ima napi imádkozásával. Az Imaszövetség tagjaival azon munkálkodunk, hogy „ébredések” legyenek, és kívánjuk, hogy életünk mások számára, tartóra helyezett lámpás legyen! A buzgó lelkek imádságát hallgassa meg az Úr!

(Frajna András pélbános)

IMA A HÍVEKÉRT – hogy ne legyünk vasárnapi keresztények

Istenünk, add, hogy a krisztusi lélek töltsön el minket, és legyünk templomi közösségünk megszentelődésének kovásza. Kegyelmed bőségével erősítsd meg egyházközségünk híveit, hogy a rendszeres hétköznapi szentmiséken is akarjanak találkozni az örök élet forrásával, és ezt örömmel, hálás szívvel tegyék. Áldozatuk hozzon új értelmet életüknek, a gyakori szentáldozás kegyelemmel és hittel ajándékozza meg őket, mert boldog az az ember, aki hétköznapi is Isten arcának fényében jár. Kérjük számukra az állhatatos kitartást, ami a közösségünk megerősödésének és jövőjének záloga.

A szentmise értékei

Egyetlen szentmise, melyen részt vettél, többet használ neked, mint számos, melyet halálod után ajánlanak fel érted mások.

A szentmise sok mulasztásodat és hanyagságodat pótolja.

A szentmise eltörli bocsánatos bűneidet, melyeket sohasem gyóntál meg.

Mikor jelen vagy a szentmisén és odafigyelsz, a legnagyobb hódolatot mutatod be az Úr Jézus szent Emberségének.

Minden szentmisével buzgóságod szerint többé-kevésbé csökkentheted ideiglenes földi büntetéseidet.

Sok veszélytől és szerencsétlenségtől szabadulsz meg, amit különben nem kerülnél ki.

Halálod óráján lesz a legnagyobb vigasztalásod, hogy szentmisét hallgattál.

Minden szentmisét magaddal viszel az ítéletre és ezek lesznek közbenjáróid.

Minden szentmise új dicsőséget szerez számodra az égben.

Minden szentmisén való részvételeddel megrövidítet a tisztítótűzben viselendő szenvedéseidet, melyek különben reád várnak.

A szentmisén való részvételeddel a lehető legnagyobb segítséget nyújtod a tisztítótűzben szenvedő lelkeknek – különösen, ha értük ajánlod fel részvételedet.

A szentmise alatt az angyalok seregei között térdelsz, akik féltő tisztelettel vannak jelen az isteni áldozatnál.

A szentáldozásod során felbecsülhetetlen értékű kegyelemben részesülsz!

A sátán gyengébb lesz veled szemben.

A szentmisében a pap áldásában részesülsz, amit Isten megerősít az égben is.

(Várd meg az áldást türelemmel!)

A szentmiséről Isten áldását viszed haza anyagi ügyeidre is.

Szeretettel ajánlom átgondolásra!

Pfr. Barsi Balázs OFM

A szentmisében az utolsó vacsorára emlékezünk, s benne az Úr Jézus megjeleníti keresztáldozatát!

Az Eukarisztiában, vagyis az Oltáriszentségben az Úr Jézus valóságosan jelen van!

A vasárnapi szentmise elmulasztása halálos bűn!

Áldozni csak kegyelmi állapotban szabad! (Halálos bűneidet minél előbb gyónd meg!)

Elhunyt hozzátartozóinkért, ismerőseinkért mondathatsz szentmisét!

Élő embertársainkért, pl. megtérésükért, vagy gyógyulásukért is mondathatsz szentmisét!

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

Áldozás utáni könyörgés - Befejező szertartás

Miután az egész nép áldozott, és véget ért az ének, csendes imádság következik. Ez a csend hasonló ahhoz, amely Isten Igéjének felolvasása után következik. Ott, félelemmel vegyes tisztelettel azon tény iránt, hogy Isten szól hozzánk, első válaszuk a csend volt. Csendünk most még mélyebb, mert hitünk egész misztériuma koncentrálódik abban, ami éppen az imént történt, vagyis hogy az örök Fiú megtestesül, és a legbensőségesebb módon megosztja velünk önmagát: ez tölt el most minket ezzel a félelemmel vegyes tisztelettel. Ebben a csendben ter-mészetesen azon elmélkedünk, ami most valóra vált; szívünkben mélységesen személyes módon társalgunk Krisztussal, „*aki szeretett engem, és önmagát adta értem*”.

Abban a nagy könyvben, amelyből a pap imádkozik, a szertartásnak e pontján két szép imádság olvasható, amelyek a pap áhítatát segítik az eucharisztia vételének pillanatában. Ezek a hívek számára kevésbé ismertek, nagyszerűen mutatják azonban, hogy miként kellene Jézushoz szólunk ebben a pillanatban. „*Uram, Jézus Krisztus, szent tested és véred vétele ne váljék ítéletemre és kárhozatomra, ha-nem jószágodból szolgáljon lelkem és testem oltalmára és gyógyulására*”; vagy: „*...szabadíts meg engem szent tested és véred által minden vétkemtől és minden bajtól: add, hogy mindig ragaszkodjam törvényeidhez, és soha el ne szakadjak tőled.*”

E csendes imádság - különösen amikor lehetőség van rá, hogy mélyre hatoljon a gyülekezetben - minden bizonnyal félelmetes gazdagságot rejt, amely csendben beszívárog minden egyes hívő szívébe. Mit láthatnánk és hallhatnánk, ha tudnánk, milyen megindítóan imádkoznak az egyes emberek e pillanatokban? Ám még ha ez az imádság mélyen személyes és egyedi is, nem osztja fel a híveket sok különböző egyénre, akiknek nincs kapcsolatuk egymással. Ellenkezőleg, az egymással való közösséget növeli az imádságok egyedi jellege, mert egyre nagyobb mélységei nyílnak meg az Apostol szavainak: „*Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk*”; „*A lelki adományok különfélék, de a Lélek ugyanaz*”. Ez a sokféle imádság az egész liturgikus egységet lezáró egyetlen imában nyer összefoglalást. Ezt az áldozás utáni könyörgésnek nevezik. A pap így szól: „*Könyörögjünk*”, a gyülekezet pedig újra egyként feláll. A pap azért imádkozik, hogy a szentség hozza meg gyümölcsét bennünk, és maradjunk hívek mindahhoz, amit magunkhoz vettünk. A nép „*Ámen*”-je közvetlenül e könyörgésre válaszol, s egyben lezárja az egész egységet, amely a Miatyánkkal kezdődött.

Befejező szertartás - A mise záró részét befejező szertartásnak nevezzük. Nagyon rövid egység, de rendkívül fontos. Ha megértjük, hogy mi történik benne, rövidsége nem akadályoz meg értelmének megragadásában. Ha az „*Ámen*” annak jelzése, hogy véget ért egy liturgikus egység, a köszöntés ismétlése, „*Az Úr legyen veletek*” annak jele, hogy egy új nyílik meg. Nem arról van szó, hogy nem találta elég hatékonynak az első, a második vagy a harmadik köszöntést; része a rítusnak, s értésünkre adja, hogy most valami másba kezdünk. Amikor a nép azt mondja: „*És a te lelkeddel*”, emlékezteti a papot, hogy annak során, amit tenni készül, tu-

datában kell lennie papi kegyelmének.

A mise úgy ér véget, ahogyan elkezdődött. Vagyis a kereszttel, és az „*Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében*”. A pap a hívek megáldása közben nagy kereszttel ír le kezével föléjük, és ezt mondja: „*Áldjon meg benneteket a mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek.*” Miközben így tesz, a nép újra kereszttel vet, és „*Amen*”-t felel az áldásra. A kereszttel és Isten szent neve - Atya, Fiú és Szentlélek - a kerete és a pecsétje, a kezdete és a vége az egész eucharisztikus szertartásnak. Minden arról szól, hogy testünkben osztozunk a kereszttel misztériumában, ez az osztozás pedig feltárja a Szentháromság misztériumát. Ha kezdetben ez a jel és Isten háromságos neve volt a bejáratú ajtó a misztériumba, a végén a jel és a név az áldás számunkra. De nem csak áldás, hanem feladat is.

Az áldás után a pap vagy a diakónus néhány rövid szóval elbocsátja a népet, elküldi őket. Az elbocsátást nem egyszerűen valami banális közlésként kell érteni, hogy „*vége van, mehettek haza*”. Jézus szavainak erejében kell felfogni: „*Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket*”. Ez az „*amint*” és „*úgy*” nagy misztériumot fejez ki; valóban a Szentháromság misztériumának visszhangja. Ugyanabból a titokzatos mélységből, a gyülekezet születik meg most a feltámadt Úrtól, és kap küldetést a világba. Az a minta, amely szerint az Ur belépett a világba, most minden egyes keresztyén belép a világba az eucharisztia ünneplése után. A gyülekezet egyházzá lett, és ez az egyház a világban van. --- A latinban évszázadokon át a következő szavakat használták az elbocsátás kifejezésére: „*Ite missa est*”, és az egész eucharisztikus ünneplésnek innen ered a neve: „*mise*” (*missa*). Mintha az egész ünneplést végső céljáról, „*A Küld(et)és*”-ről neveznénk el. Ha az egyház ugyanúgy küldetett a világba, mint a Fiú, akkor ez a küldés hasonlóképp az önküresítést is magában foglalja. Nyilvánvaló - csak akkor vesszük észre, ha megállunk -, hogy az egyháznak nincs mit adnia a világ számára, ha önmaga először nem változik át, és nem lesz Krisztus egy testvére. „*Mindent tud-tul adtam nektek, amit Atyámtól hallottam*”, mondja Jézus tanítványainak, és rögtön hozzáteszi: „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és arra rendelvelek, hogy munkátokkal gyümölcsöt hozzatok: maradandó gyümölcsöt*”. Így az egyház nem pusztán egy üzenetet, vagy „véleményt” ajánl a világnak, hanem magát Krisztust, az Atya örök Fiát, akit tagjai testükben és életükben hordoznak, s aki kiárad az önküresítő szeretetben. Ezt jelenti a királyi papság. A Krisztus testében és vérében való közösség által az egész egyház és minden egyes tagja azzá válik a világ számára, ami Krisztus a világnak: „*életadó Lélek*”. Krisztus és a Lélek mintáját követve lesz ilyen az egyház. „*Nincs nagyobb szeretet ennél*”, és csak a szeretet hiteles a világ számára, amely még nem hisz.

Tokody Ödön: Az öreg plébános levelei

13. Levél - A szobor és a helyi egyházművészet

Kedves Uramöcsém!

Előző levelemben felemlítettem, hogy a nacafalvi plébánosom a hirtelen vérmérséklet iskolapéldája volt. Állandóan fölöslegesen örölte erejét, fölösleges cselekedetekben. Ellenséget vélt mindenfelé, de védeneket is keresett. Miután főpásztoromtól a látszólagos büntetést megkaptam, miután a jegyző társaival ellenem szegődött, főnököm mellém állott. Délben és este végighallgattam a községháza elleni kirohanásait. Közbe-közbe udvariasságból hümmögtem egyet-egyet, amit ő zajos helyeslésnek és az együttérzés bizonyításának tulajdonított. Az ellenségeskedés segédi feladatához azonban sehogyan sem volt ínyem és azon törtem a fejemet, miként fordíthatnám plébánosom érdeklődését a lelkipásztori munka termést hozóbb tájai felé.

Segítségemre sietett egy katolikus újság, a Havi Közlöny, melyben érdekes cikket olvastam. Az élet szikláin megkopott emlékezetem nem őrizte meg ugyan írójának a nevét, de annyit közölhetek, hogy a faluszéli keresztek, meg a templomtéri szobrok elmaradottságát kifogásolta. Ezeknek művészibb alkotásokkal való kicserélésére bízta a papokat. Elolvasása után szerény magam is nagy elhatározásra ébredtem.

A nacafalvi templom háta mögött egy kis dombocskán állott Nepomuki Szent Jánosnak a szobra. Annak idején állították még föl, amikor az ezerhétszázas évek végén cseh katonák voltak beszállásolva falunkban. Plébánosomtól megtudtam, hogy a plébánia évkönyve szerint véres helyi nevezetessége is van annak a szobornak. Az akkori plébános feljegyezte, hogy a szobor felszentelésének napján a cseh katonák agyonütöttek egy falubeli legényt, mivel ő kétségbe merete vonni Nepomuki cseh nemzeti-ségét, állítván, hogy ha igaz volna, nem lehetett volna szent. A falubeli legények viszonzásul négy cseh legényt bicskáztak le, holttesteiket kitergetvén a szobor elé. Plébánosom igen nagy tisztelettel vette körül a jeles vértanút, Nepomuki Szent Jánost, mert - az ő szavait idézem, és ne engem vonjon érettség felelősségre Uramöcsém, - „cseh és kanonok létre mégis szentté lett”.

Hát ehhez a szoborhoz fűződik az én első egyházművészeti újításom emléke. Abban az időben mészkőből faragta ki egy valaki, aki talán jobban érthetett a trombi-ta billentyűinek illegetéséhez, mint a szobrászathoz. Munkájából csak a törzse maradt meg káplánkoromra, de az is ijesztően hatott. Csípőjétől a talpáig kisebb volt, mint derekától a nyakáig. Kezeit pedig szörnyű nagyságúra véste a faragó. De ez még csak hagyján. A feje még ennél is ijesztőbb volt. A már említett legényvirtuskodás után a helybeli hadvezetőség által ráncba szedett fiatalság tehetetlen dühében a Nepomuki-szobron állott bosszút. Letörték a fejét és ellopták. A plébánia évkönyve szerint egy ideig csonkán éktelenkedett a szobor, amíg a helybeli fazekas másikat formált a letört fej helyébe. A mészkőtörzs nyaka táján lyukat véstek, ebbe fapöcköt szorítottak és ennek kiálló részére húzták az agyagművész alkotását. Igaz, hogy már a második télen szétszívta a fagy, de a szóban forgó fazekas család egyéni kiváltságának tartotta, hogy minden harmadik évben új fejet készítsen Szent Jánosnak.

Nacafalvai káplánkodásom második hónapjában épp időszerűvé vált a fejcsere. Ragyás-Csúri Bence, a fazekas család trónörököse remekbe készítette. Jó szívvel cselekedett. Nem spórolt az agyaggal, mert akkorára formálta, hogy valamicskével na-

gyobbra sikerült a szobor törzsénél is. A korongon először egy gömböt kerekített. A körmével és bicskával szemet és száját karcolt bele, orrot pedig a kancsók füle módjára ragasztott rá, aztán szakállat fröcskölt hígabb agyagból és huszárbajuszt is pödörített hozzá. Sőt még birétumot, papi sapkát is formált a tetejébe, amennyiben ilyennek lehet nevezni azt a gúla alakút, amely toronysisak módjára meredt ki a fejpgolyóból. Az arcot a köcsögök sárga mázával vont be, szemöldökét, szakállát és bajuszt fekete, birétumát, pedig zöld festékekkel ékesítette. Szép mázosra kiégette műalkotását és egy szombaton este a szobortörzsre peckelte. Elhatároztam, hogy nem fogom túrni ezt a szörnyű alkotást, hanem áhítatgerjesztő műalkotást állítok helyébe.

Vasárnap este elmondottam tervemet a plébánosomnak. Ellenezte. Midőn azonban meghallotta, hogy az új szoborhoz közadakozás útján akarom előteremteni a költségeket, tudni sem akart az egésztől. Jövedelme elleni merényletnek minősítette szándékomat, mert hívei ismeretében, biztosra vette, hogy aki a szoborra fog adni, emberöltőre mentesnek érzi majd magát az egyházközségi hozzájárulás alól. Plébánosom beleegyezése nélkül le kellett tennem egyházművészeti tervemről. Szájamat azonban nem foghatta be a főnököm.

A következő vasárnapon dörgedelmes prédikációt tartottam. Beszédem fő témája ez volt: Csodálatos Isten az ő szentjeiben. Majd megmagyaráztam a nacafalvaiaknak, hogy ők megcsúfolják ezen ősi állítást a Nepomuki-szoborral, ezért nekik ott a szobornál így kell imádkozni: sajnálatra méltó Isten az ő szentjeiben. Dicsértem beszédemben Michelangelo és Bartolommeo örökszép alkotásait. Végül felhívtam a jelenlevőket Istennek és szentjeinek méltóbb, valamint áldozatosabb tiszteletére. Beszédem után bejött a sekrestyébe Kutásó-Bögöze András tehetős gazda felesége, született Dolfinger Magdaléna.

Német asszony volt, akivel akkor került össze, amikor még András bácsi nyalka legénykorában a Tisza szabályozásánál kubikolt. Bögözéné két ezüst hatost (akkoriban az a pénz járta) szedett elő a zsebkendője csücskéből és olyan szándékkal nyújtotta által, hogy foglалója legyen ama német szent szobrának, akiről szentbeszédemben szoltam. A többi költséget, ötven pengőt (akkoriban nagy pénz volt!) állja, de az új szobor talpazatára rá legyen vésve, mint adományozónak, az ő leánykori német neve is. Boldogan néztem rá! Íme egy lélek, aki kiértette szentbeszédem rejtett célzatát: méltóbb szoborral kell fölcserélni a nepomuki szörnyűséget. Néhány bevezető dicséret után elkezdtem magyarázni, hogy Szent János nem német volt, hanem cseh. Bögözéné közbevágott: nem arra hoztam a pénzt Tisztelendő Úr, hanem annak a német szentnek a szobrára, akit annyira dicsért. Német szentnek? - kérdeztem meglepődve. Igen, igen - mondta -, valami szent Michel. A másik nevét is mondani, de nem értettem. Ekkor már vilá-gosodott az ügy. Michelangelót léptette elő beszédem alapján német szentnek Bögözéné, született Dolfinger Magdaléna, akiben ötvenévi magyarság után is föllángolt a német érzés. Kioktattam tévedése felől, és iparkodtam rábeszél- ni, hogy inkább egy új Nepomuki-szoborra áldozza pénzét. Nem értem célt. Minek, amikor már van. Kitart az még, válaszolta.

Estefelé beállított a plébániára Ragyas-Csuri Bence, a Nepomuki-fejet szállító fazekas család legidősebbje. Épp én is ott tartózkodtam. Tiltakozott ellene, hogy én a szószékről lepocskondiáztam az ő alkotását. Plébánosom csitította, hogy legyen nyugodt, ő nincs a Nepomuki-szobor ellen. Megmondta a jegyző úr is előbb a körben,

folytatta a fazekas, hogy garázdaság, amit a káplán úr csinál. Annyit mondok, hogy jaj a káplánnak, ha hozzá mer nyúlni ahhoz szoborhoz! Plébánosomat mintha megcsípték volna, midőn ezeket hallotta. Élénken kérdezte: Ki mondta azt, hogy jaj a káplán úrnak? Én is mondom, meg a jegyző úr is mondom, hangzott a válasz. Plébánosom kiegyenesedett. Széchenyi beszélhetett olyaténképp, amikor az Akadémi-át alapította, mint ahogy ő kijelentette: Káplán úr! A Szent János-szobor helyére újat állítunk. Az összes költségeket én viselem. Te pedig, Bence, mondd meg a jegyzőnek, hogy a község házában parancsoljon, de a templom körül én vagyok az úr!

Ezzel a nacafalvai egyházművészet reformja elhatározott és megkezdődött az a küzdelem, amelyre még ma is keservesen és bánattal gondol kedves Uramöcsémnek, azóta lehiggadt testvére Krisztusban:

az öreg plébános

Brenner János atya boldoggá avatása

Nagy öröm a magyar Egyház számára, hogy megszületett a végső döntés Brenner János atya boldoggá avatása ügyében. 2017. november 8-án Ferenc pápa jóváhagyta azt a dekrétumot, amely elismeri Brenner János vértanúságát. János atya a hit védelmében, az Oltáriszentséget védelmezve halt meg 1957. december 15-én. **Boldoggá avatása várhatóan 2018 nyarán lesz Szombathelyen.**

Egészen különleges, hogy a Brenner család mindhárom fiúgyermeké pap lett. János atya mindössze 26 éves volt, amikor vértanúhalált szenvedett. Élettörténete valóban tanulságos mindenki, főként a fiatal-ság számára. Egyik testvére, József atya még ma is él.

Képeskönyv jelent meg Brenner János atyáról. 14 egész oldalas színes képpel, 10-18 éves gyerekeknek és fiataloknak. **Horváth István Sándor: A Jó Pásztor követője - Brenner János életútja** c. könyv megrendelhető az Evangélium 365 webáruházban. Egy rövid, mindössze 26 esztendeig tartó életutat mutat be ez a kis könyv. Egy életet, amely rövidsége ellenére is teljes volt. Csupán 26 évet, s benne két év papságot szánt az Isteni Gondviselés Brenner Jánosnak. Gyermekkorától fogva élt benne a papi hivatás gondolata, amelyet Krisztus, a Jó Pásztor ültetett el szívében, s akinek követésére nagy lelkesedéssel és buzgósággal vállalkozott. Brenner János élettörténete indítson minél több fiataalt arra, hogy elfogadják Isten hívását a papi életre, és a Jó Pásztor hűséges követőivé váljanak.

Fábry Kornél: A magyar Egyház készül a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra

Magyarország a Katolikus Egyház legnagyobb világrendezvényére készül. A 2020 szeptemberére meghirdetett 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) előkészítő folyamatának első évét értékelve Fábry Kornél, *(képünk)* a NEK Általános Titkárságának főtájtára reményét fejezte ki, hogy a négy éven át tartó készület elősegíti a magyar Egyház megújulását.

Milyen szakaszokból áll a lelki felkészülés a kongresszusra?

– A lelkipásztori előkészítő bizottság közreműködésével kidolgoztunk egy hároméves tematikát. *Az első év az Eucharisziával való személyes viszonyt* kívánja elősegíteni. Ennek az évnek a jelmondata: „*Az Eucharisztia mint az egyéni keresztény élet forrása*”. *A második év a közösség felé nyit:* „*Az Eucharisztia, az Egyház forrása*”. Az egészséges közösség Krisztus-központú és gyarapodó közösség. A köztünk élő Krisztus szeretetéből kapunk erőt, hogy együtt is hitelesen képviseljük őt. *A harmadik év a misszióra helyezi a hangsúlyt:* „*Az Eucharisztia forrás a világ számára*”.

Egy-egy felkészülési év pünkösdötől pünkösdig tart. A felkészülést különböző segédanyagokkal is igyekszünk támogatni. A hitoktatóknak videospotokat állítunk össze, a mai vizuális nemzedék igényeire is gondolva. Hamarosan szeretnénk kiküldeni a plébánosoknak egy kérdőívet azzal a céllal, hogy adatbázist hozzunk létre, amely képet ad arról, hol működik már a rendszeres szentségimádás, hogyan kezdték, miként végzik, és milyen gyümölcseit tapasztalják. (Magyar Kurír - interjú részlet)

Térj be a Lehel téri templomba!

A Lehel téri templom a város egyik forgalmas csomópontján található, ezért napközben sokan betérnek ide elcsendesedni, imádkozni, vagy egyszerűen csak megpihenni. A templom korábban a szentmisék ideje alatt volt látogatható, ám ez október első napjától megváltozott. Isten háza egész nap várja a betérőket. Ez azért is fontos információ, mert a Budapesti Közlekedési Központ november közepén kezdte meg az M3-as metró felújítási munkálatait, és éppen a Lehel téri templom mellett biztosítanak majd átszállási lehetőséget a metró és a pótlóbuszok között, így naponta több százezer ember fog elhaladni erre. A templom kapui nyitva állnak a tömegközlekedéssel utazók előtt is, akik akár rossz időjárás vagy egy-egy üzemzavar esetén is megpihenhetnek itt, erőt gyűjthetnek a templom padjaiban, és lelkileg feltöltődve folytathatják útjukat.

Elutasított kegyelem

Egy fiatalember, aki életében először volt részeg, a kocsmában verekedés közben embert ölt. Letartóztatták és halálra ítélték. Az egész falu nagyon sajnálta ezt a fiút, hisz addig nagyon rendes életet élt. Egy kérvényt írtak az uralkodóhoz és az egész falu aláírta. Leírták, hogy ez a fiú mindig nagyon rendes volt, soha nem tett semmi rosszat, most történt vele először ilyen. Kérték a királyt, ha lehet, adjon neki kegyelmet.

A király amikor kezébe vette ezt a kérvényt, nagyon meghatódott. Milyen lehet az az ember, aki mellett az egész falu bizonyóságot tesz, és annyi ember kér kegyelmet. Azt mondta, kegyelmet adok neki, de én magam fogom elvinni, hadd lássam azt az embert.

Abban az országban a bíró fekete talárban járt és ebben az öltözékben ment be az uralkodó az elítélt cellájába. A fiú felemelte a fejét és ránézett arra aki bejött, azt gondolta, itt a pap. Persze holnap meghalok, küldik a papot. Az uralkodó azt mondta: Fiatalember, jó hirt hoztam magának. - Köszönöm, nem kell a maguk jó híre, holnap úgyis meghalok - nem érdekel a jó hír. - De fiatalember az életéről van szó, a kegyelmet hoztam. - Nem kell a kegyelmük, tartsák meg maguknak. A király tanácstalanul állt ott, és kérte: legalább hallgasson meg engem. - Senkit nem hallgatok meg, ha azonnal el nem hagyja a cellám hívom az őrt és kidobatom.

A király megrántotta a vállát és elment. Azonnal utána kíváncsian jött a börtönőr - na, itt volt a király, mit hozott, kegyelmet? - Jaj nem tudtam - hát a király volt itt? Azonnal adjanak papírt ceruzát, írni akarok a királynak. És írta: Felség, bocsánat, nem tudtam - kell a kegyelem!

Gyorsfutár vitte a levelet. A király egyetlen mozdulattal széttépte. - Ez az ügy nem érdekel tovább.

A következő hajnalon kivégezték a fiút. Ahogy ott állt a bitófa alatt kérte, hagyjanak szólni, az utolsó szó jogán mondani akarok valamit. Aztán belekiáltott a tömegbe: Emberek, nem azért halok meg, mert öltem, én nem a bűneimért halok meg, azért halok meg, mert visszautasítottam a kegyelmet.

Hadd mondjam meg nektek ezen az utolsó estén ebben a templomban, senki nem azért fog meghalni, mert vétkezett, hanem azért, mert Isten felajánlotta a kegyelmet és neked nem kellett!

Elhangzott a szó, hogy elvégeztetett, Jézus Krisztus semmivé akarja tenni az egész múltadat, eltörölni minden bűnödöt ingyen. De ha neked nem kell, több szava nincs.

Mit gondol rólad Isten?

**Értékes vagy.
Új teremtmény vagy.
Követem vagy,
magamhoz teszek
hasonlóvá.**

Mindannyian szeretnénk tudni, kik vagyunk. Keressük önmagunkat. Személyiségtesztek segítségével kutatjuk, milyenek vagyunk. De gondolkodtál-e már azon, mit gondolsz rólad Isten? Kinek tart téged?

Istennek rengeteg mondanivalója van arról, hogy mit gondolsz rólunk. Egész szentírásnyi. Így foglalhatnánk össze:

Értékes vagy Én vagyok a Teremtő, én alkottalak, és orrodba leheltem az élet lehetőségét (Ter 2,7). Saját képmásomra teremtettelek és megáldottalak (Ter 1,27-28). Léted soha nem volt rejtve előttem. Amikor a homályban keletkeztél, szemem már látta tetteidet (Zsolt 139,15). Anyád méhében én szőttem a tested (Zsolt 139,13). Minden szál hajadat számon tartom; a szó még nincs nyelveden, s már tudok mindent (Mt 10,30; Zsolt 139,4). Drága vagy a szememben, mert becses vagy nekem és szeretlek (Iz 43,4).

Dicsőségemre teremtettelek, én formáltalak és én alkottalak (Iz 43,7). Hatalmat adtam neked kezem műve fölött, mindent lábad alá vettem: minden juhót és barmot, a mezők vadjait, az ég madarait s a tenger halait (Zsolt 8,7-9; Ter 1,26). Dicsóséggel és fönséggel koronáztalak (Zsolt 8,6).

Ám te igazságomat kezdettől fogva hamissággal cserélted fel, s inkább a teremtmény előtt hódoltál, mint előttem, a Teremtő előtt (Róm 1,25). Vétkeztél, és nélkülözöd dicsőségemet (Róm 3,23). Nem hívtál segítségül és nem törődtél velem (Iz 43,22). Elfordultál tőlem, megromlottál (Zsolt 14,3). Ahogy Ádámnak és Évának mondtam a Paradicsomban: a bűn zsoldja a halál (Ter 2,17; Róm 6,23). Bűneid következtében te is halott voltál (Ef 2,1).

Én azonban nem feledkeztem el rólad (Iz 44,21). Úgy szerettelek, hogy egyszülött Fiamat adtam oda, hogy örökké élj. (Jn 3,16). Krisztus meghalt érted, amikor még bűnös voltál (Róm 5,8). Vére minden bűnt lemos rólad és minden igazságtalanságtól megtisztít (1Jn 1,7-9). Elsöpörtem gonoszságaidat, mint a felhőt, és vétkeidet, mint a ködöt. Térj vissza hozzám: megváltottalak (Iz 44,22).

Új teremtmény vagy Krisztusban új teremtmény vagy; a régi megszűnt, valami új valósult meg (2Kor 5,17). Meghaltál a bűnnek, és nekem élsz (Róm 6,11). Nem vagy többé árva, gyermekem és örökösöm vagy, hozzám tartozol (Jn 14,18; Róm 8,16-17; 1Kor 6,19). Senki sem ragadhat ki kezemből; semmi sem szakíthat el szeretetemtől (Jn 10,29; Róm 8,39). Nem távozom el tőled s nem hagylak magadra (Zsid 13,5). Immár testvéreid mind, akik hallgatják és tetté is váltják szavamat (Lk 8,21). Választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagy-tok (1Pt 2,9). Krisztus él bennetek (Gal 2,20).

Nektek ajándékozom a Szentlelket (Róm 5,5). Megkapjátok a Szentlélek rátok leszálló erejét (ApCsel 1,8). A világ nem kaphatja meg, mert nem látja és nem ismeri. De ti ismeritek, mert bennetek van és bennetek marad (Jn 14,17). Az Igazság Lelke elvezet benneteket a teljes igazságra (Jn 16,13). Ő maga fog tökéletessé tenni, megerősíteni, megszilárdítani és biztos alapra helyezni (1Pt 5,10).

Követem vagy, magamhoz teszek hasonlóvá Miközben szemléled dicsőségemet,

Fiam képmására formállak Lelkem által (2Kor 3,18). Világosság vagy Krisztusban; élj hát úgy, mint a világosság fia (Ef 5,8). Hegyre épült város vagy, és a világ világossága (Mt 5,14). Meghívtalak, kiválasztottalak (2Pt 1,3; Jn 15,16). Szentem, szolgám, közvetítőm, katonám, tanúm vagy (Róm 1,7; 1Pt 4,10; ApCsel 26,16; 2Tim 2,3; ApCsel 1,8). A mennyben van a hazád, és Fiam követségében jársz (Fil 3,20; 2Kor 5,20).

Végül... eljövök, és magamhoz veszek titeket (Jn 14,3). Veletek fogok lakni, s ti az én népem lesztek. Letörlök majd a szemetekről minden könnyet, és nem lesz többé sem halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom (Jel 21,3-4). Beléptek nyugalmam országába, és birtokba veszitek a világ kezdetétől nektek készített országot (Zsid 4,11; Mt 25,34). Megismeritek az élet útját, az öröm teljességét és a gyönyörűséget mindörökké (Zsolt 16,11). Mert látni fogjátok arcomat, homlokokotokon lesz a nevem, és ott lesztek, ahol én vagyok (Jel 22,4; Jn 14,3).

Bűnkatalógus (nem csak) nagyböjtre

A bűn nem azért rossz, mert az Egyház annak mondja. Hanem mert valóban elszakít Istentől. Hatására csökken, majd eltűnik a lelkiismereti béke és derű. Alattomosan pusztítja és rabjává teszi a lelket. Ezért int az Egyház, hogy rossz a bűn. Jó hír viszont, hogy bármikor hatalmunkban áll megszabadulni tőle.

Betegségben a kórokozó felismerése fél gyógyulás. E szándékkal született az alábbi „bűnkatalógus”. Segítsen, hogy nevén tudjuk nevezni az életünkbe beengedett rosszat, és megszabadulhassunk tőle a bűnbocsánat szentségében.

Égbekiáltó bűnök (KEK 1867)

a népek sanyargatása; - szándékos gyilkosság;
természetellenes paráználkodás; - szegények, árvák, özvegyek sanyargatása;
a munkások bérének igazságtalan visszatartása.

Hét főbűn (KEK 1866)

Rossz hajlamok, melyek önmagukban nem mindig súlyosak, de gyakoriságuk miatt súlyos bűnök forrásai lehetnek:

- kevélység – önmagunk mások fölé emelése
- fös vénység – a megszerzett véges javakhoz való rendetlen ragaszkodás
- irigység – mások értékei láttán ébredt ellenséges indulat, mely önmagára nézve rossznak látja a másik lelki vagy anyagi javait. Gyümölcse a káröröm.
- harag – a jelenlévő rossz által kiváltott szenvedély, amely meggondolatlan tettekre indít

- bujaság – bűnös készség a nemi gyönyör rendetlen kívánására vagy élvezésére
- torkosság – mértéktelenség a táplálkozásban
- jóra való restség – lustaság, feladatok elhanyagolása

Szentlélek elleni bűnök (KEK 1864)

1. Isten irgalmasságában vakmerően bizakodni.
2. Kétségbeesni Isten kegyelme felől.
3. A megismert igazság ellen tusakodni.
4. Isten kegyelmét másoktól irigyelni.
5. Üdvös figyelmeztetések ellenére a bűnökben megátalkodni.
6. A bűnöket mindhalálig meg nem bánni.

Hit elleni bűnök (KEK 2088–2089)

- szándékos kételkedés – a hit igazságának mellőzése vagy elutasítása
- akaratlan kételkedés – közömbösség vagy lustaság miatti nehézkesség a hitbeli kételyek, nehézségek, ellenérvek legyőzésére
- hitetlenség – a kinyilatkoztatott igazság elhanyagolása vagy elfogadásának szándékos megtagadása
- eretnekség – valamely isteni és katolikus hittel elfogadandó igazságnak makacs tagadása
- aposztázia – a keresztény hit teljes elutasítása
- skizma – a pápának való alárendeltség vagy az egyház tagjaival való közösség megtagadása

Isten szeretete elleni vétkek (KEK 2094)

- közömbösség – nem hajlandó törődni az isteni szeretettel, tagadja erejét
- hálátlanság – nem ismeri el és nem viszonzza az isteni szeretetet
- langyosság – hanyagsággal válaszol az isteni szeretetre
- lelki restség – elutasítja az Istentől származó örömet
- Isten iránti gyűlölet – gögből fakadóan tagadja Isten jóságát, haragszik, amiért tiltja a bűnöket és büntet

Az Istent megillető tisztelet elleni vétkek (KEK 2111–2117)

- babona – mágikus szemléletből fakadóan bizonyos praktikákat az ima és az Isten iránti bizalom fölé helyez azért, hogy rejtett, titkos dolgokat tudjon meg (pl. jóslás), vagy erejét meghaladó dolgokat hajtson végre
- bálványimádás – istenítése valaminek, ami nem Isten; a Teremtő helyett valamely teremtmény (démon, hatalom, gyönyör, faj, ősök, pénz stb.) imádata
- jövendőmondás – mindenfajta jövendölés, ami a jövő feltárására irányul (horoszkóp, asztrológia, tenyérjóslás, kártyavetés, jóshoz vagy médiumhoz fordulás, halottidézés)
- mágia, varázslás – okkult erők igába vonása, hogy szolgálatunkba állítsuk őket, s így hatalomhoz jussunk mások fölött

G y e r m e k o l d a l

Urunk bemutatása - Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe: február 2.

Keress 12 különbséget a 2 kép között!

SZÓKERESŐ NYOLC IRÁNYBAN

Húzd ki a kockákból a vastag betűs szavakat!

A megmaradt betűket összeolvasva megkapod, mi hallatszott a felhőből.

„Abban az időben **Jézus** maga mellé vette **Pétert**, **Jakabot** és **Jánost**, és **egyedül** velük **fölment** egy **magas** hegyre. Ott **elváltozott** előttük. Ruhája olyan **ragyogó** fehér lett, hogy a földön **semmiféle kelmefestő** nem képes így a ruhát **kifehéríteni**. Egyszerre megjelent nekik **Illés** és **Mózes**, és beszélgettek Jézussal. Péter ekkor ezt mondta Jézusnak: „**Mester!** Olyan jó nekünk itt lennünk! **Készítsünk** három **sátrat**: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!” Nem is tudta, mit mond, annyira meg voltak ijedve. Ekkor **felhő árnyékolta** be őket, és a felhőből szózat **hallatszott**:” lásd a rejtvényben a folytatást. (Mk 9,2-10)

Urunk színeváltozásáról Nagyböjt 2. vas.

Türelmet és kitartást a rejtvényekhez!

E	L	V	Á	L	T	O	Z	O	T	T	E	I
K	S	E	M	M	I	F	É	L	E	Z	N	A
É	Z	É	N	S	F	E	L	H	Ö	E	Á	H
S	Z	J	A	K	A	B	O	T	T	R	E	A
Z	R	E	J	É	Z	U	S	I	N	A	E	L
I	T	M	E	S	T	E	R	Y	E	G	P	L
T	T	S	T	F	F	É	É	I	Y	Y	É	A
S	A	É	M	E	H	K	M	E	T	O	T	T
Ü	Ö	L	M	E	O	T	D	A	H	G	E	S
N	A	L	F	L	L	Ü	R	L	G	Ö	R	Z
K	E	I	T	G	L	T	A	S	S	A	T	O
K	K	A	Á	T	Á	O	J	Á	N	O	S	T
M	Ó	Z	E	S	K	F	Ö	L	M	E	N	T

Az önzés

- Rabbi, mi a véleményed az önzésről?
- kérdezte egy ifjú a mesterét.
- Nézz ki az ablakon- szólt a mester - Mit láatsz?
- Két ló húz egy földművest, aki a piac felé tart.
- Rendben. Most nézz bele a tükörbe.
- Mit láatsz?
- Mit kellene látnom, rabbi? Természetesen magamat látom.
- Gondold meg: az ablaküvegből készült és a tükör is üvegből van. Elegendő egy vékonyka ezüstréteg az üveg mögé és az ember már csak magát látja.

A víz alatt

A remete éppen meditált a folyó mellett, amikor egy fiatalember megzavarta őt, és így szólt hozzá: - Mester, az Ön tanítványa szeretnék lenni.

- Miért? - kérdezte a remete.

A fiatalember elgondolkodott egy pillanatig.

- Mert szeretném látni az Istent!

A mesternek nem kellett több, megmarkolta nyakánál fogva a fiatalembert a folyóhoz vonszolta és fejét lenyomta a víz alá. A mester egy percig a víz alatt tartotta a férfit, aki igencsak kapálózott, küzdött az életéért, hogy kiszabadítsa magát. Végül a mester kihúzta őt a folyóból, felköhögte a lenyelt vizet, és levegő után kapkodott.

Amikor végre lecsillapodott, a mester megszólalt.

- Mondd meg nekem, mit szerettél volna legeslegjobban, amikor a víz alatt voltál?

- Levegőt! - válaszolta a férfi.

- Nagyon jó! - most menj haza, mondta a mester, és akkor gyere vissza hozzám, amikor annyira szeretnéd megtalálni az Istent, mint amennyire levegőt szerettél volna kapni az előbb...

Az apostolok attribútumai

Mi is az az attribútum? Olyan ismertető jegy, ábrázolási mód, jelkép vagy jelvény, ami alapján felismerhetjük a szenteket a templomi ábrázolásokon, festményeken. Azért alakult ki ez az érdekes jelkép-nyelv, rendszer, mert a régi időkben egyáltalán nem volt általános az olvasni tudás, így hiába írták volna rá a képekre a szentek neveit. Érdeemes megismernünk ezeket a jelképeket, hogy el tudjunk igazodni templomainkban, melyik szobor kit ábrázol.

Péter: két kulcs (oldás és kötés), hal, halászháló, kakas, fejjel lefelé fordított kereszt, tiara (pápai süveg, három koronával); Kulcs - Máté evangéliuma (16:19) alapján a mennyek országának kulcsa.

András: X alakú kereszt, (András-kereszt - diagonális kereszt, nevét András apostolról kapta, akit Patrasban egy ilyen kereszten feszítettek meg).

Jakab: vándorbot, zarándokkagyló (fésűskagyló)

János: kehely (belőle kiemelkedő kígyóval), „Meg tudjátok-e inni a kelyhet, melyet én inni fogok?” - kérdezte Jézus János apostoltól Máté evangéliuma (20:22) szerint. Sas, írástekerics, író toll;

Fülöp: keresztes bot, (a kis-ázsiai Hierapoliszban szenvedett vértanúságot és egy bottal kiűzött egy kígyót, Mars templomának szent állatát.) hóhérbárd, kő, kígyó, sárkány;

Bertalan: Kés (vértanúságára utal, mivel késsel nyúzták meg) kezében lenyúzott bőrre;

Tamás: Mérőléc (sok templomot épített missziós tevékenysége során, ezért ábrázolják őt mérőléccel) L alakú derékszögellő, lándzsa, kard, szív, kövek, kehely;

Máté: pénzes zacskó, (az adószedő eredeti foglalkozására utal) számolótábla, alabárd, fejsze, angyal;

Ifj. Jakab: bunkósbot, ványolórúd (vagy kallózófa, - vértanúságának eszközére utal. Vértanúsága ugyanis egy posztófeldolgozóhoz kötődik, aki kallózófával a szerszámával agyonverte, amikor az apostolt ledobták a jeruzsálemi templomból) kődarabok, buzogány;

Júdás Tádé: alabárd (vértanúságára utal) bunkósbot, kövek, Jézus arcát ábrázoló kendő;

Simon: fűrészes (Zelóta Simon Júdás, Tádéval együtt úgy lett vértanú, kettéfűrészelték őket)

Karióti Júdás: pénzes-zacskó, erszény, (kivette a pénzt a közös pénztárból, - elárulta Jézus tartózkodási helyét 30 ezüstért) sárga ruha, vörös haj;

Mátyás: szekerce, kard, kövek, lándzsa, kereszt;

Pál: Kard (Pál apostolt pogányok végezték ki Rómában Kr. u. 67-ben. Pál római polgárjoggal rendelkezett, ezért karddal lefejezték) pallos, pálmaág, írástekerics, könyv, három forrás.

Az evangelisták szimbólumai

Máté az angyal

Márk a szárnyas
oroszlán

Lukács a bika

János a sas

Mit jelent „meghalni önmagadnak”?

„Ha a búzaszem nem hull a földre, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz.” Jézus mondása a hétköznapiakra lefordítva:

- Ha megfélekednek rólad, nem törődnek veled, s te nem foglalkozol a sérelemmel, hanem derűs szívvel mész tovább – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha nem fogadják meg a tanácsodat, kinevetik a véleményedet, s te nem engeded, hogy elhatalmasodjék szívedben a harag, hanem mindezt türelmes, szeretetteljes hallgatással fogadod – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha szeretettel, türelemmel elviseled a rendetlenséget, a váratlanságot, a késlekedést, a bosszúságot, ha mindezt tűröd, amint az Ur Jézus tette – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha nem beszélsz magadról, nem emlegeted a teljesítményeidet, nem sóvárogsz dicséretre, elismerésre, ha valóban háttérben akarsz maradni – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha látod, hogy a testvéred sikeres, és őszintén vele tudsz örülni, s akkor sem irigykedsz rá, ha neked rosszabbul megy a sorod – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha megelégszel bármilyen étellel, ruhával, ajándékkal, időjárással, társadalmi környezettel – ezt jelenti meghalni önmagadnak.
- Ha el tudod fogadni a javító kritikát, ha alázattal igent tudsz rá mondani a másik ember felé és szíved mélyén is, lázadás és neheztelés nélkül – ezt jelenti meghalni önmagadnak.

Valahol ki van jelölve a helyed...

Azért van síró, hogy vigasztald,
Az éhező, hogy teríts neki asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezéd,
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
Azért van annyi árva, üldözött,
Hogy oltalmat nyerjen karjaid között.
Azért roskadnak mások lábai,
Hogy terhüket te segíts hordani.
Az irgalmat kínok fakasztják.
Mélység felett van csak magasság.
Hogyha más gyötrődik, szenved, azért van,
Hogy te befogadd szívedbe boldogan.
Megmutattad néha legalább,
Hogy lelked által enyhült, szépült a világ?
Vagy tán kezdetől támadt foltra folt
Ott is, ahol eddig minden tiszta volt?
Mi vagy? Vigasznak, írnak szántak,
Menedéknek, oszlopnak, szárnynak.
Valahol rég, siess, keresd,
Ki van jelölve a helyed.

Csak ott leszel az, aminek Isten szánt,
Másként céltalan lesz az életed,
S a sors ekéje bármily mélyen szánt,
Mag leszel, mely kőre esett.
Elkallódott levél leszel,
Mely a címzetthez nem jut el.
Gyógyszer, mely kárba veszett,
Mit sohasem kap meg a beteg.
Rúd leszel, de zászlótlan,
Kalász leszel, de magtalan.
Cserép, melyben nem virít virág,
S nem veszi hasznát
Sem az ég, sem a világ. (Bódás János)

*Mennyi cél van az életünkben!
A mindennapi, hétköznapi kis célok, és a
hosszabb távú, komolyabb élet- pálya-,
munkacélok, hivatások..*

De mi lebegünk...

Milinda, a hatalmas király azt
mondta az öreg papnak:

-Te azt mondod, hogy aki száz
éven keresztül mindenféle lehet-
séges rosszat elkövet, de a halála
előtt bocsánatot kér Istentől, új-
jászülethet az égben. Viszont ha
valaki csak egy bűnt követ el, de
azt nem bánja meg, akkor a po-
kolban végzi. Igazságos ez?
Száz bűn könnyebb, mint egy?
Az öreg pap így válaszolt a
királynak:

-Ha fogom ezt a nagy követ és a
víz felszínére helyezem, le fog
süllyedni, vagy lebegni fog?

-Lesüllyed-válaszolta a király.

-És ha fogok száz nagy követ,
egy csónakba teszem őket, és a
csónakot pedig a vízre lököm, le
fognak süllyedni, vagy lebegni
fognak?

-Lebegni fognak.

-Akkor száz kő és egy csónak
könnyebb, mint egy kő?

A király nem tudta mit válaszol-
jon, az öreg pedig elmagyarázta:

-Így van, király, az emberekkel
is. Bármennyi bűn terheli is vál-
lukat, ha Istenre támaszkodnak,
nem kerülnek a pokolba. Az
pedig, aki csak egyszer vétkezik
ugyan, de nem kéri Isten irgal-
mát, el fog veszni.

Kétféle nagybőjt

**„Urunk nem azt kérte, hogy mondjunk le a földi dolgokról,
hanem hogy jobbakra cseréljük azokat.”**

Fulton J. Sheen gondolatai

„Kétféleképpen gondolhatunk a nagyböjtre: mint olyan időszakra, amikor irtjuk a rosszat vagy erősítjük az erényt; amikor gyomokat tépdesünk vagy jó magvakat ültetünk. Világos, hogy melyik a jobb, hiszen a keresztény eszmény mindig pozitív, nem pedig negatív. Az embert nem az teszi naggyá, hogy milyen ádázul gyűlöli a rosszat, hanem hogy milyen erősen szereti Istent. Az aszkézis és az önmegtagadás nem céljai a keresztény életnek, csupán az eszközei. A cél a szeretet. A bűnbánat csupán nyílást üt az egónkon, hogy Isten fénye beáramolhassék. Ha üressé tesszük magunkat, Isten betölt. S ami igazán fontos, az az Isten érkezése.”

„Minden földi szeretetben választani kell. Ha egy fiú szerelmet vall egy lánynak és megkéri a kezét, akkor nemcsak kimondja a szerelmét, hanem meg is tagadja a szerelmét mindenki másától. Azzal, hogy őt választja, egyszersmind elutasít mindenkit, aki nem ő. Urunk iránti szeretetünket úgy bizonyíthatjuk, hogy őt választjuk inkább, mint bármi mást.”

„A szentség nem arról szól, hogy lemondok valamiről vagy feladok valamit Krisztusért; hanem egy cseréről. A lelki életben megtanulom, hogy sok minden nélkül meg tudok lenni, és ahogy egyre jobban megismerem Krisztust, rájövök, hogy bűn nélkül meg tudok lenni, de nem tudok meglenni a lelkiismeret krisztusi békéje nélkül; ezért az egyiket odaadom cserébe a másikért. Ahogy erősödik a kapcsolatom Krisztussal, rájövök, hogy a világ javai nélkül meg tudok lenni, de nem tudok meglenni Krisztus kegyelmének gazdagsága nélkül; ezért az egyiket odaadom cserébe a másikért. A szent egyfolytában ezt teszi: odaad valamit cserébe valami másért. Így történik, hogy miközben szegénnyé teszi magát, gazdagszik, s miközben rabszolgává teszi magát, szabadabbá lesz.”
(Manifestations of Christ)

„A kereszténység egyik paradoxona, hogy halálunkban csak az marad a miénk, amiről Isten nevében lemondunk. Amit meghagyunk az akaratunkban, azt elragadja tőlünk a halál; ám amiről lemondunk, azt Isten örök javunkra írja, mert csak a tetteink kísérnek el. Nem az szolgál azonban üdvösségünkre, hogy miről mondtunk le, hanem az, hogy miért.”
(The Seven Virtues)

„Egyetlen napot se engedjünk elmúlni három apró önmegtagadás nélkül; Így mi birtokoljuk a dolgokat, nem pedig azok minket. Ha ezeket a lemondásokat Urunk nevében tesszük, nagy érdemet is szerzünk általuk.”

„Az Egyház böjtöl, a világ diétázik. Fizikailag nincs különbség: mindkét módon le lehet adni két kilót. A különbség a szándékban rejlik.” (The Seven Capital Sins)

Aquinói Szent Tamás:

Imádság keresztény erényekért

Engedd, irgalmas Isten, hogy mindazt, ami Neked tetszik, hőn óhajtsam, okosan keressem, igazán megismerjem, tökéletesen megtegyem Neved dicséretére és dicsőségére.

Rendezd, óh Istenem, állapotomat és add tudnom, amit tőlem kívánsz, hogy megcselekedjem, és add, hogy véghez is vihessem úgy, amint kell és lelkemnek hasznára válik.

Add, Uram, hogy jó- vagy balsorsban egyaránt megállhassam helyemet, hogy abban el ne bizakodjam, ebben el ne csüggedjek.

Semmin se örüljek, vagy sajnálkozzam, csak azon, ami Hozzád vezet, vagy Tőled elszakít. Senkinek se kívánjak tetszeni, se ne féljek nemtetszeni, csak Neked.

Legyen előttem, Uram, silány minden, ami mulandó, legyen kedves nekem, ami örökkétartó. Legyen unalmas az öröm, mely Kívüled vár, semmit ne kívánjak, ami Nélküled van. Teljék örömöm a munkában, mely Érted van, legyen unalmas minden pihenés, mely Nélküled van.

Add, Uram, hogy szívemet Hozzád irányítsam, és ha lankadnék és botlanék, a javulás szent föltételével állandóan tápláljam.

Tégy engem, Uram, engedelmessé minden ellenmondás nélkül; tedd, hogy szegény legyek minden levertség nélkül; tiszta legyek sérelem nélkül, türelmes zúgolódás nélkül; alázatos színlelés nélkül, vidám pajkosság nélkül, megfontolt nehézség nélkül; féljek tőled kétségbeesés nélkül; igazmondó legyek kétszínűség nélkül; jót cselekvő elbizakodás nélkül; felebarátomat megintsem büszkeség nélkül; épülésére szolgáljak szóval és példával, képmutatás nélkül.

Adj, Uram, igen éber szívet, hogy annak figyelmét semmi kíváncsi gondolat Tőled el ne terelje; adj nemes szívet, hogy azt semmi hitvány érzelem földre ne teperje; adj egyenes szívet, hogy azt semmiféle mellékszándék el ne görbítse, maga felé ne hajlítsa, adj erős szívet, hogy azt semmi viszontagság meg ne törje; adj szabad szívet, hogy azt semmiféle erőszakos érzelem magához ne fűzhesse.

Adj, Uram, Istenem, Téged megismerő értelmet, Téged kereső buzgalmat, Téged megtaláló bölcsességet; add, hogy életem Előtted kedves legyen, állhatatosságom téged bízvást várjon; és adj bizodalmat, mely Téged végtére átkarolhasson.

Add, hogy büntetéseidet itt a bűnbánat szellemében fogadjam, jótéteményeidet földi zárandoklásomban kegyelmeddel jól felhasználjam, és örömeidet élvezhessem az örök hazában. Amen.

Szentmise szándékok február hónapban

1. +Rapavi József
2. A „Titkos értelmű rózsza” rf. (Szalainé) csoport élő Tagjai
3. A „Titkos értelmű rózsza” rf. (Szalainé) csoport +Tagjai
4. +Jancsó Mihályné és +Szülei (8.00)
 +Hirmann Mártonné, +Férje, +Szüleik és +Testvéreik (11.00)
 +Ruzsai Pál, +Szülei és összes +Hozzátartozó (18.00)
- 5.-7.
8. +Kiss Sándor, felesége Kiss Sándorné és +Sándor fiuk
9. 10.
11. +Rapavi Józsefné és +Férje (8.00)
 (11.00)
 +Csapó Antal 2. évf., +Szülei és összes +Hozzátartozó (18.00)
12. Hálából születésnapon és élő Családtagokért
13.
14. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
15. +Néczin András 11. évf.
16. +Rozmüller József, neje +Szokolik Julianna, két +Gyermeük és +Szüleik
17. +Édesanya és +Nagymama
18. +József és +Julianna (8.00)
 (11.00)
 +Paulovics Károlyné és +Férje (18.00)
19. A Szűzanya tiszteletére
20. 21.
22. +Kotter Gyula és +Szülei
23. +Kisgyörgy szülők és összes +Hozzátartozó
24.
25. *Az Egyházközség februárban elhunyt hívei* (8.00)
 (11.00)
 +Husnyár Mihály 3. évf. (18.00)
26. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért
27. 28.

Derűs bölcsességek

- Sokan akarnak Istennek szolgálni, de csak mint tanácsadók.
- Könnyebb tíz szentbeszédet elmondani, mint egyet megvalósítani.
- Furcsák az emberek: a buszban elöl akarnak ülni, a moziban középben, a templomban hátul.
- Ne szidd az egyházat: ha tökéletes volna, nem lehetnél tagja.
- Isten senkit sem ítél meg a halála előtt. Te miért tennéd?
- Ha a hívek jobb papot szeretnének, csak imádkozniuk kell a papjukért.
- A béke sokszor egy mosollyal kezdődik.
- Isten tanúnak hívott meg, nem ügyvédnek vagy bírónak.
- Ne tegyél kérdőjelet oda, ahová Isten pontot tett!
- Isten nem a tökéleteseket hívja meg, a meghívottakat tökéletesíti.
- Isten nem zavartalan utazást, hanem biztos célba érést ígér.

B. ú. é. K.

***Bízzuk újra életünket Krisztusra: így hangzik a keresztények
B. ú. é. K. köszöntése az új sztendő elején.***

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósne

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 **Fax:** 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>
Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: 8.00 és 18.00

Hétköznapi: 6.15

Kivéve csütörtök: 18.00

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: 11.00